

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KK 318/25,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 22 kwietnia 2026 r.,

- 1. pozostawia bez rozpoznania wnioszek o wyłączenie sędziów;**
- 2. odrzuca skargę.**

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na 21 lutego 2026 r. M.J., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KK 318/25. Ponadto, w treści uzasadnienia skargi, pełnomocnik skarżącego domagał się, przed wyznaczeniem składu, wyłączenia sędziów.

W uzasadnieniu wniesionej skargi pełnomocnik skarżącego nie przytoczył okoliczności uzasadniających żądanie, szeroko natomiast wypowiedział się na temat wadliwości powołań sędziowskich po 2018 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odnosnie do wniosku o wyłączenie sędziów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. pozostawił go bez rozpoznania.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już wyjaśniano, że stronie nie przysługuje wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy. Od udziału w sprawie może być wyłączony tylko ten sędzia, który wyznaczony został do jej rozpoznania (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2010 r., WD 3/10).

Co równie istotne, wątpliwość co do bezstronności sędziego nie może być wywodzona z samych kwestii ustrojowych związanych z jego powołaniem i to niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze nominacyjnej doszło do tego powołania. Podnoszone zarzuty nie mogą mieć bowiem charakteru abstrakcyjnego i odnosić się do całych grup powołanych sędziów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2026 r., V KK 455/25).

Mając na uwadze powyższe, skoro wniosek został złożony przed wylosowaniem składu, to w konsekwencji dotyczył sędziów niewyznaczonych do rozpoznania sprawy. Wniosek o wyłączenie sędziów niewyznaczonych do jej rozpoznania jest nieskuteczny.

Z powyższych względów wiosek o wyłączenie sędziów należało pozostawić bez rozpoznania, dlatego też Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Przechodząc do oceny skargi na przewlekłość postępowania, wskazać trzeba, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: "u.s.p.p.") strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych

i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p. określono wymagania formalne skargi na przewlekłość. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., skarga powinna zawierać: (pkt 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz (pkt 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 u.s.p.p. sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., gdyż nie przytacza okoliczności uzasadniających żądanie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz analizując treść skargi, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie wskazuje ona konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania. W szczególności

nie spełnia warunku z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. uzasadnienie skargi, które sprowadza się do przytoczenia ocen skarżącego dotyczących wadliwości powołań sędziowskich po 2018 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p., wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. odrzucił skargę (pkt 2 postanowienia).

Oktawian Nawrot

[P.Sz.]

[a.ł.]